

CAO News 12

Horolezecký časopis severočeského regionu č.089

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://cao-news.webpark.cz)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

[WWW.VRCHOLKY.CZ](http://www.vrcholky.cz)

Ročník 8, číslo 089

-- Since 1999 --

Prosinec 2006

ŽÍT V POHODĚ..

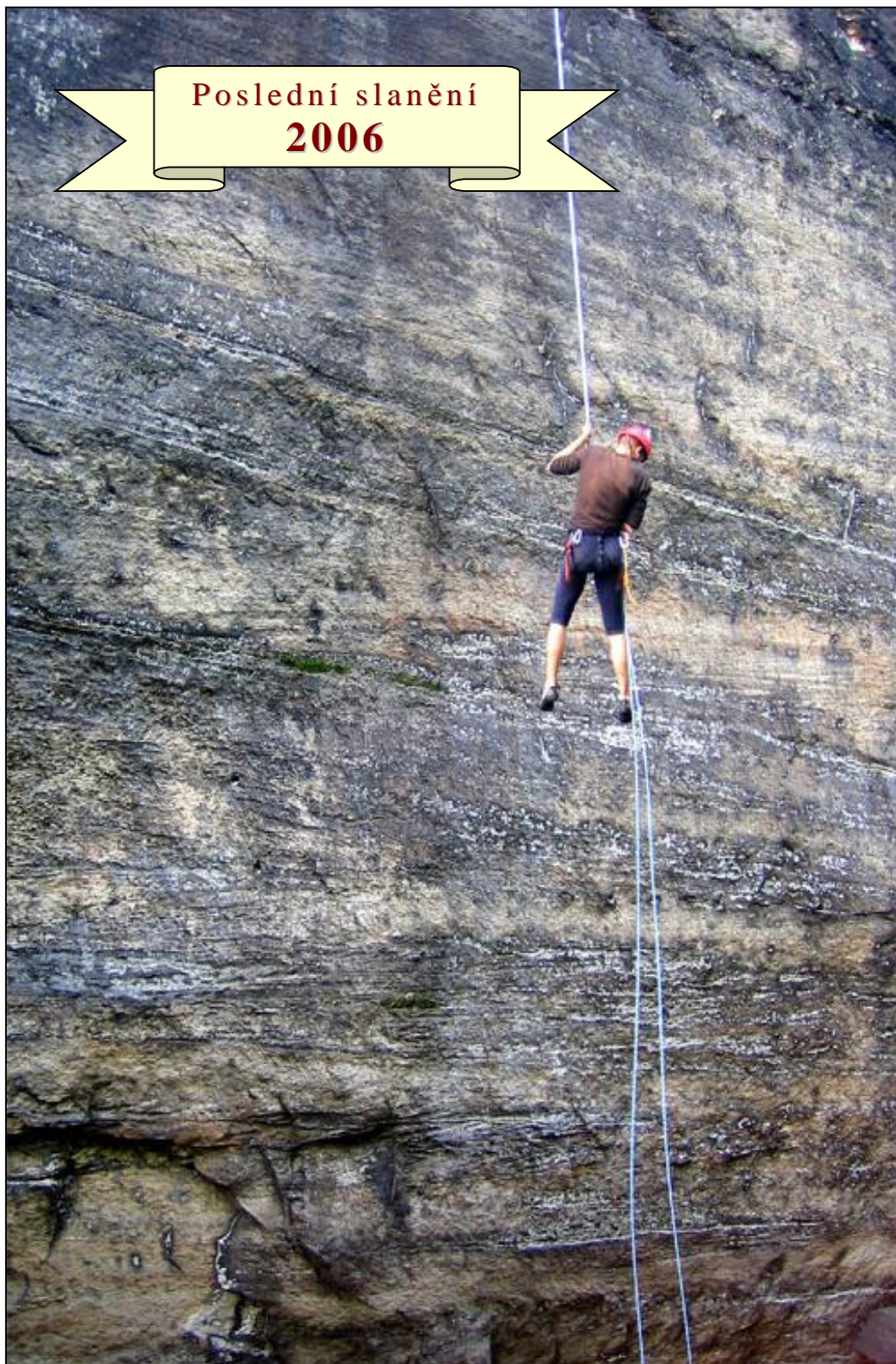

MARTIN
KOUKAL

„Člověk si ve velkých výškách uvědomí, že toho zase tak moc k životu nepotřebuje, že život není o majetcích. Snažím se žít v pohodě a mít z toho radost. Netoužím mít hlavu plnou starostí, co všechno ještě musím stihnout. Raději si sednu a udělám kafe. Život prostě není jenom o práci..“

V tomto čísle

- ✓ Liberec – Děčín na běžkách?
Běžná záležitost!
- ✓ Zpověď z cest D.Baklíkové
- ✓ Ferryho „bláznivé“ Apollo
- ✓ Jachting & astrálové
- ✓ Bivak na Marmoladě
- ✓ Poslední slanění 2006
- ✓ Šedesátka Petra Štěpána
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ a mnohé další...

Labské údolí – pravý břeh. Jan Jordák slaňuje z Vojtěcha.. Foto © 2006 Mushroom

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Prosincovou schůzi jsme zrušili, resp. ji spláchli v rámci Posledního slanění na chatě v Dolním Žlebu. Kdo potřeboval, zaplatil členské příspěvky ČHS, jinak nebylo moc co probírat.

Zato se sešly už nějaké nominace na nejlepší výkony roku 2006 a to určitě nejkvalitnější, za celou dobu trvání klubu a dost možná, už nebudou nikdy překonány. Bude to těžký úkol, vybrat z nich to nejlepší.

V listopadu i začátkem prosince se stále ještě hodně lezlo, počasí (na lezení) jak fík. Méně se radovali ti, co už nabrousili zbraně a snesli lyže z půdy. Uskutečnilo se několik běžeckých akcí, do kterých jsme se také více či méně úspěšně zapojili.

Poslední letošní větší společnou akcí, bude již **XVII. ročník Vánoční Bořně**. 26.12. pojedeme vlakem ráno v 8.04 hod (R 688) z Děčína přes Ústí nad Labem a Teplice do Bíliny, odkud dojdeme pěšky na Bořeň. Podle podmínek a chuti lezení, výstup na vrchol nebo turistika a před setměním zpět do restaurace v Kyselce. Tady již několik let drží stále stejnou výzdobu, jen letopočet na stěně se mění (viz obrázek).

Čeká nás posezení s cestovním vánočním stromkem a malými dárky. Kdo má zájem, může přistoupit do vlaku kdekoliv na trase, nebo se sejdem přímo na Bořni.

A po Novém roce opět ahoj na Kocandě...

**Veselé vánoce, šťastný nový rok 2007
a Horám zdar!**

Liberec – Děčín na běžkách? Běžná záležitost.

Tipy na výlety na lyžích

Zdeněk Kropáček
Děčín

Ústeční horolezci měli v oblíbené trasu Telnice – Litvínov přes Komárku, Cínovec, Vrch Tří pánů, Fláje a údolím Šumné do Litvínova. Pochopitelně non-stop. Byla to pěkná trasa, tenkrát se jelo od Komárky ještě smrkovými lesy, chuťovkou byl přejezd zamrzlé Flájské přehrady, kde často po kolísání hladiny novou stopu hned za lyžemi zaplňovala voda. Ústečákům se také líbila trasa cca 70 km Telnice – Fláje a zpět, obrácení bylo u Flájské přehrady. Obě trasy jsme s Moníkem projeli vícekrát, ale extrovní bylo, když se k nám na tu druhou trasu přidala známá pražská horolezkyně Jarmila O. (později jedna ze „Šlápot“ z Prahy na olympiádu v Mexiku). S Jarmilou tempo vázlo, za otočkou ve Flájích padla tma a v namrzající mlze jsme s na smrt unavenou Jarmilou nad ránem dorazili do Telnice. Protože nic nejelo, šli jsme až do Varvažova na tramvaj pěšky. Jarmila už na hřebeni za jízdy a pak při pochodu usínala a padala do závějí...

Po přestěhování do Děčína nás s Moníkem začala zajímat trasa Meziboří – Děčín. Ve tři ráno kozí dráhou směr Litvínov, pak MHD do Meziboří a ještě potmě do Dlouhé Louky, za svítání Vrch Tří pánů a po stopách do Adolfova, dále s prošlapáváním kolem vojenského prostoru Panenská, nově objevenou cestou (tenkrát částečně ve vojenském prostoru Tisá) k Cihlářskému rybníku a pak běžnou trasou Sněžník a sjezd do Bynova nebo do Bělé. To už v Krušných horách řádily obrovské stroje a odvážely poslední stromy. Tuto trasu jsme s Moníkem nebo na střídačku (já sobota, Moník neděle) přejeli mnohokrát a vodili jsme tam řadu kamarádů.

Po likvidaci lesů Krušné hory zahaloval strašný smrad z elektráren a na řadu přišly neporušené lesy Ještědského hřebene a Lužických hor. Výhodné spojení bylo tak zvaným „flamendrákem“ s odjezdem z Děčína po půlnoci a příjezdem do Liberce na hlavní nádraží (v Růžodolu to nestavělo) okolo půl páté ráno. Pěšky (tak brzo ještě nic nejelo) do Hanychova, pak Výpřež a prošlapávat potmě, při sjezdech s malou baterkou zastrčenou v hubě (čelovky byly neznámý pojem), přes Malý Ještěd po červené hřebenovce.

Svítat začalo až za Malým Ještědem, stopa pochopitelně žádná. Přes Horní Sedlo, Petrovice, v úbočí Hvozdu (dnes modře značena „Korzovka“), Krompach a Dolní Světlá.

Poprvé jsem to jel s Jardou Přibylem – ten mě tenkrát v Dolní Světlé na křižovatce zatáhl do hospody, kde poručil dva grogy. Účinek byl přesně opačný – zkušený a na silné nápoje trénovaný Jarda ztvrdl, já ožil. Na Jedlové pak Jarda zahrnul na nádraží, kde vzbudil notný rozruch dlouhými rampouchy na zamrzlých fousech, já jel dál sám ke Křížovému Buku a pak zase prošlapávat do Studeného, Pavliňákem, k Doláku, potmě přes Kamenickou Stráň atd. na Lahti (tak se

tenkrát říkalo červené značce z Kvádrberku do Labské Stráně), přes Kvádrberk dolů a až před dům na lyžích. Také tohle jsem jel mockrát, pak už jen vždy non – stop s kamarády i sám, panenský sních bez lyžařské stopy byl k dispozici pokaždé.

Ke Krušným horám jsem se ještě občas vracel – fascinují svou délkou. Dobré prodloužení jsem našel v trase Chomutov – Děčín. Z Děčína se odjíždělo něco po 1 hodině ráno, po čtvrté to bylo v Chomutově. Pak Bezručovo údolím, přes Nový Dům, nebo také Blatno a Mezihoří, dále na Svahovou, Lesnou, Novou Ves, Mníšek a Klíny, skrz oboru na Jiřík, do Dlouhé Louky atd. Někdy jsem jel sám, někdy s kamarády – do Děčína jsem ale dojížděl vždy sám.

Pokus o nejdelší prodloužení někdy po půlnoci z Horní Blatné přes Boží Dar, Kovářskou, Měděnec, Horu Sv. Šebestiána, Nový Dům atd. zaznamenal v Nové Vsi snížení počtu účastníků na jednoho, dál jsem pak bez zastávky jel sám. Pozdě večer jsem u Cínovce začal potmě vidět své lyže v různých pestrých barvách – asi zaútočily endorfiny, a tak jsem raději sjel do Dubí a z Teplic dojel vlakem. Nejdelší prodloužení non – stop Krušných hor bylo v lednu 1976 od vlaku z Kovářské (21.00) do Bynova (další večer 23.00).

Nejde vynechat ani Krkonoše. Protože jsou poměrně krátké, nastavoval jsem je Jizerkami. Klasická trasa byla od vláčku ze Žacléře – přijížděl čtvrt hodiny před půlnocí. V noci přes Albeřice, Pomezky a za svítání přes Sněžku atd. Do Bedřichova se přijelo už zase potmě. Jednou jsem to protáhl po provizorním přespání v Liberci v kamarádově kanceláři ráno lanovkou na Ještěd přes Lužické hory a pro nedostatek sněhu jsem skončil v České Kamenici.

Z českých hor vynikají délkou i Šumava a Orlické hory. Šumavu jsem jel sám ze Železné Rudy od půl třetí ráno přes

Hartmanice, Rejštejn, Churáňov, Borová Lada a podle Teplé Vltavy a po ledě až k Lipenské přehradě. Trvalo to den a půl, bivak byl na sněhu, pod cedulí „Pozor! Zakázané pásmo“.

Orlické hory jsem si prodloužil už z Náchoda přes Dobrošov do Olešnice, kde vlastně hory začínají. Bivak byl až kousek pod Králickým Sněžníkem, ale na něm jsem pro katastrofické počasí výlet vzdal a sjel na vlak. Původně jsem chtěl ještě přejet i Jeseníky...

Zvláštní kapitolu tvoří Tatry. Vysoké i Nízké. Ve Vysokých jsem udělal víceméně odpolední výlet na běžkách ze Štrbského plesa na Popradské, Menguševskou dolinou na Koprovské sedlo, poněkud lavinezním sjezdem do Hlinské doliny, Koprovsou dolinou a na Tři studničky a přes Jamské zpět na Štrbské pleso.

Nízké Tatry jsem pokoušel celkem třikrát. Poprvé jsme se vydali s Helmutem Weiglem, Güntrem Schneidrem, Petrem Laštovičkou a Waltrem Tamme z Popradu autobusem do Vernáru, přes Úplaz a Tři studně na Královu holu, přes krásné hory a sedla na Velkou Vápenicu, přes sedlo Priehyba 500 m dolů a pak totéž zase nahoru... pak padla tma, pod Homolkou jsme totálně ztratili cestu. Nezbylo než jako Jánošiči rozdělat vatra a čekat do rána (při sušení bot se Helmutovi podařilo boty trochu spálit, ale jako starý lišák měl v kletráku galoše a tím byl zachráněn). Druhý den (24. února 1974) jsme dojeli do Bacúšského sedla a sestoupili do civilizace.

Na tomto výletě se projevil různé úrovně zkušeností co brát na túru. S Helmutem jsme měli jen malé, docela lehké, kletráky, kde bylo vše, co bylo třeba. Druzí pak měli různě až hrůzně těžké bágly a určitě vezli spoustu zbytečností...

Nízké Tatry, 23. února 1974.

Ještě s úsměvem na tváři zleva **Helmut Weigel**, **Günter Schneider**, **Walter Tamme** a já. Fotil **Petr Laštovička** starší.

Další pokus, tentokrát úspěšný, jsme provedli s již jmenovaným Waltrem, Jardou Příbylem a Milanem Příbylem v březnu o dva roky později.

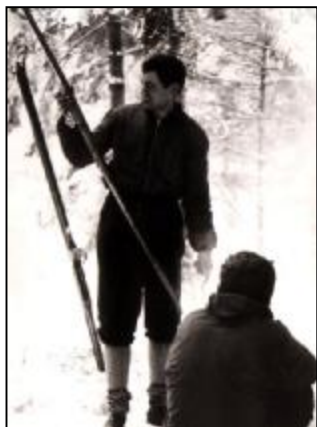
Vlakem do Telgártu (tehdy Švermovo - příjezd v 6.00 hod) a vzhůru na Královu Holu. Při sjezdu z Bartkové zlomil Milan lyži a ze Ždiarského sedla sestoupil na jih. S Waltrem a Jardou jsme prošlapávali stopu – místy jsme jeli po docela čerstvých medvědích stopách. Už potmě jsme dorazili do sedla Čertovica, kde jsme vyžebřali nocleh na chatě Horské služby. Ráno odstoupil Jarda a tak jsme pokračovali jen dva přes Dumbier, Chopok, Chabenec, Velkou Chochulu do Hiadelského sedla, kde vedou dráty vysokého napětí, lesy se mění na listnáče a další znaky ukazují, že hory zde končí. Sjeli jsme do Korytnice

a začalo se stmívat. Následoval autobus do Ružomberoku, kde jsme se sešli s Jardu a vstoje, v přeplněném rychlíku, směr domů.

Na tenhle výlet jsem byl hrdý, hřeben Nízkých Tater za dva dny do té doby nikdo neměl a kdoví, jestli to neplatí ještě dnes.

Na Nízké Tatry jsem se ještě vypravil v březnu 1982 s Karlem Hladíkem. Zase v 6 ráno z Telgártu, zase medvědi (po sjezdu z Andrejcové jsem chvíli čekal – Karel se přihnál z jiné strany a volal, že si myslí, že ta stopa je ode mě a že to byla stopa od medvěda). Mimochodem, na jaře jsou medvědi notně vyhládlí a prý velmi nervózní. Do Čertovce jsme dorazili opět potmě, ráno jsme vyrazili v půl sedmé. Za Chopkem se prudce zhoršilo počasí, Dereše jsme už lezli po čtyřech, vichřice s námi mlátila o sněh. Silně lavínězním svahem jsme ze sedla Polany sjeli do Demänové doliny, stopem a autobusem jsme popojeli kousek za Korytnici, do Donoval. Tam jsme vyžebrali nocleh na podlaze v nějakém rekreačním středisku tisknouce se ke studeným akumulacím.

Ráno bylo zase hezky, a tak jsme pokračovali do Velké Fatry. Stoupák asi 500 m na Zvolen, mistry jak kudla ostrým zalesněným hřebenem kolem medvědího brlohu, ze kterého se kouřilo teplým dechem nejspíš hladové medvědice a nad hranici lesa na Křížnou. Tam se Karel vydal do baráku vysílače požádat o vodu, ale se slovy „sami si ju musíme topit“ ho vyhodili... Tak rozrušeného Karla určitě nikdo předtím ani potom neviděl. Pak dál přes Pustolovčiu Alpu na Čierný kameň, Rakytov, Šiprúň a Brdo, odkud jsou sjezdy až na okraj Rožomberoku. Vlak byl narvaný, ustlali jsme si na chodbičce a nevadilo nám, že po nás šlapou.

Tak to by mohlo jako inspirace pro výlety na lyžích zatím stačit. Protože na Kavkaze je téměř válečný stav, o lyžařských výletech kolem Mestie a k Ušbě se zatím nebudu šířit..

Foto archiv Zdeněk Kropáček

Nejprve přišel e-mail od naší občasně přispěvatelky **Pavliny Vitákové**, že její kamarádka Daniela se vrátila z dlouhé cesty a jestli nechceme něco do CAO News. Samozřejmě jsme chtěli, takže došlo k výměně několika mailů a Daniela nám poslala své velmi pěkné líčení – zpověď z cest..

Jména cestovatelů (uvádíme zleva): **Josef Novotný, Daniela Baklíková, Jiří Valecký a Miroslav Čulík**

Zpověď z cest...

Listopad 2006

Daniela Baklíková

Liberec

Už to je zhruba měsíc, kdy jsem se vrátila z dalekých cest. Konečné rozhodnutí jet, kterému předcházely úzkostné stavy šílenství, bylo správné. Mé obavy a představy byly snad tisíckrát horší, než se nakonec ukázalo. Z toho plyne známé poučení: „Nesvlíkej kalhoty, když brod je ještě daleko.“

Občas jsme, rozuměj, naše čtyřlenná expedice, nevěřili vlastním očím, občas se nám z reality zvedal žaludek, občas

bylo lepší nekoukat se, kam a na co uléháme, občas jsme se obávali pozřít podezřele vypadající jídlo (dohromady jsme shodili zhruba 23 kg) Nových a zajímavých zážitků bylo ale tolik, že jsme nakonec rádi všechny nepříjemné věci podstupovali. A nutno říci, že dobré každopádně převažovaly!

Nelze nijak barvitě a emotivně vylíčit zážitky a pocity, které mne doprovázely při pohledu na obří velikány Annapurny (7-8 tisícovky) a svatou horu Macchapuchre (6 993 m.n.m.), na jejíž vrchol dosud nevkrčila lidská noha nebo při vzpomínce na pobyt v základním táboře pod Annapurnou (4130 m.n.m.), jež je výchozím bodem pro skutečné expedice. Jak říká jeden z účastníků expedice: „Je lepší jednou vidět, než desetkrát slyšet“. Mé zážitky umocňuje ještě osobní radost z toho, že jsem bez větších problémů zvládla týdenní trek s více než čtrnáctikilovým baťohem na zádech.

Na naší cestě jsem si nejednou vzpomněla na hodiny zeměpisu na základní škole, kde nás o nejvyšším pohoří světa učili. Do této doby pro mne pojem pouze z učebnice. Pojem velmi vzdálený a neuchopitelný. A ejhle! Člověk se najednou ocitne v samém srdci těchto velehor. Je to úžasné, je to mnohem krásnější, než si vůbec dokázal představit. Jsi tu a všechno prožíváš na vlastní kůži.

Velehory, do kterých ponejprv pronikáš pravým rododendronovým pralesem za neutichajícího zvuku cikád, díváš se do korun stromů, ve kterých se prohánějí opice, míšíš keře propletené pavučinami, v nichž bdí páni pavouci, občas s obavami a raději jen jedním okem mrkneš na nohy, jestli se na tebe nepřisála nějaká ta odpudivě slizká pijavice, obdivuješ nekonečná terasovitá políčka plná rýže, a přitom všem neustále stoupáš po schodech nahoru a po schodech dolů, procházíš malebnými vesničkami, podél cesty potkáš nepálské děti, které svými očkami nevinně loudí něco dobrého. „Namaste“, s úsměvem zdravíme a hledíme do umouněných tvářiček.

Máš-li uši dobře nastražené, zachytíš při úsvitu i západu slunce zvuky po staletí pronášené posvátné mantry: „Óm, mani padmé, húm“, mantry soucitu, která se nese z hlubokého údolí, a která je bez přestání po větru posílána do světa z mnoha modlitebních praporků, jež vidíš podél cest, kolem chrámů, klášterů a stup. Naše rty neodolají a tiše se přidávají: „Óm, mani padmé, húm“.

A když už opravdu nemůžeš, naskytne se ti příjemná zastávka u horkých pramenů, ve kterých smočíš své bolavé tělo, znavené dlouhými šesti až osmihodinovými pochody nahoru a dolů horskými úbočími. Pravda, někdy zažiješ

okamžiky beznadějně únavy, ale od toho tu je Mírek, vedoucí naší výpravy, který je neustále "IN", a který nás vytrvale povzbuzuje, nechť neklesáme na mysli, protože příští den v tomto čase budeme sedět na střeše autobusu při návratu do Pokhary. Nálada ihned pookřává a my se těšíme, až se budeme křečovitě držet špruší, aby naše těla nesetřásla nepředvídatelnost vozovky, až si budeme držet klobouky, hole i baňohy, až - to jsme ještě netušili, že se budeme mačkat s rezavým vlnitým plechem na korbě autobusu. Návrat z hor náležitě zapíjíme i s našim nepálským průvodcem Dadhim, vždy připraveným vyrazit s námi na další cestu, který nás po celou dobu bedlivě střeží, doprovází a informuje...

V Kathmandu pak zažíváš pravé dopravní zácpy, ze kterých dle představ „západního člověka“ není úniku. Avšak to, co platí u nás, nemůžeme očekávat v tomto tak odlišném světě, jakým je Nepál. Nepálci se nenechají odradit a bravurně kličkují za doprovodu neustálého zvuku klaksonu, až se jim zdárně podaří vyplést ze změti všeho a všech. Možná jen pasažérům bývá občas nevolno, což je patrné na karosériích dopravních prostředků.

Se zvláštní atmosférou, zahalenou do hustého dýmu ze spalovacích ghát, se setkáváme v Pashaputi. Díváme se smrti do tváře. Ze slámy navršené na těle mrtvého ční umrlcová chodidla a my jsme zasvěcováni do pohřebních zvyklostí hinduistů.

Po dvou hodinách se načichlým nasládlým pachem ubíráme k buddhistickému chrámovému komplexu Swayambhutath. Naše čelo je označeno červenou tečkou (tikkou), která nám zaručuje hodně štěstí po celý den a účastníme se modlitby dvou mnichů. Klid a pohodu nalzáme až v kavárně, kde příjemná hudba potlačuje zvuky z ulice a my popíjíme lahodně silnou kávu a ukusujeme chutné "momo".

Na konci pobytu, to jsme již zpátky v Indii, jsme byli vystaveni střevním problémům. Nezaskočily nás, na průjmové stavy jsme byli dostatečně vybaveni. Chudák jeden z nás nasadil i antibiotika. Nutné podotknout, že rapidně zkrátil výsledek celkového úbytku naší hmotnosti.

Bezprostřední kontakt se životem a lidmi byl velice intenzivní. Každý se s námi dává do hovoru, každý rád poradí. O kontaktech ve veřejných dopravních prostředcích ani nemluvě - vlaky v Indii jsou přečpané, prostor v autobusech malý. Volíme také pronájem jeepů, osobních aut, dopravujeme se taxíky, autorikšami a cyklorikšami. Ve vlaku nemůžeme odolat čaji podávanému v hliněném, ručně tvarovaném pohárku: „čaj, čaj, čaj, slyšíme od portýra ve dne i v noci.

Ve Varanasí, svatém indickém městě, kde každý stoupenec hinduismu sní zemřít a nechat se spálit, se projíždíme na loďce na řece Ganze a zblízka a v tichosti žasneme nad rituály očisty ve svaté řece. Nebýt svatá, tedy ta řeka, nesmočím si tam ani prst. To mi věřte! V Agře, naší poslední zastávce před odletem, nás zcela ohromuje architektonický skvost, jedna z nejkrásnějších staveb světa, symbol Indie, hrobka Tádž Mahál vybudovaná z bílého mramoru, postavená na důkaz "lásky až za hrob"?!

Myslím, že jsme se jednomyslně shodli na tom, že Indii pro příště už navštívit nehodláme. Možná nanejvýš turisticky příjemná místa, jako například Darjeeling, který jsme z časových důvodů museli oželet. Přiznávám se, že toho na mě „bylo v Indii moc“. Otrlým cestovatelům a dobrodruhům, může znít tato věta až slabošsky. Nestydím se za to, bylo to tak. Naopak to je s Nepálem, kam se toužíme vrátit. Doufám! Atmosféra, lidé, krajina, hory, relativní čistota nás nadchli natolik, že není pochyb, že všichni v duchu již plánujeme další podobnou cestu.

Shrnout tři týdny plné zážitků do pár odstavců je téměř trestuhodné a také nemožné. Jen těžko vám dokážu zprostředkovat emoce, které se mě na cestě zmocňovaly; radost, strach, úžas, zklamání, hněv, obavy, zvědavost ... Neumím popsat vůně ani pachy, chutě ani odpor ...

Můj text je vlastně jen shluk písmen. Proto pamatuj:

„Je lepší jednou vidět, než desetkrát slyšet“!

Foto © 2006 Miroslav Čulík & Daniela Baklíková

Ferryho "bláznivé" Apollo

O jedné staré cestě

Jiří Petrů Petřík

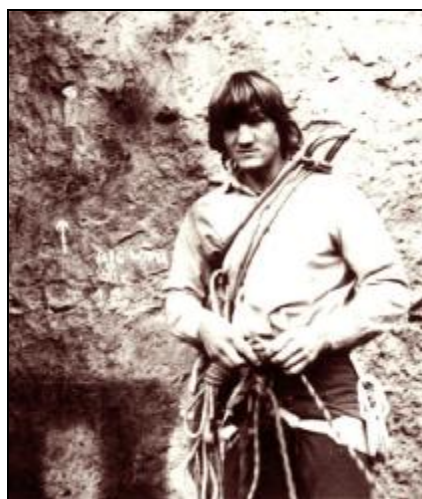
Praha

Apollo je bohem, Apollo byl projekt NASA a Apollo je také cesta na Ústeckou věž z dílny **Františka "Ferryho" Záběhlíka**, řečeného též Ampéra, narozeného 1. ledna 1950.

Pokud zrovna Ferry nepobýval na Kavkaze či v Tatrách, věnoval se vymýšlení nových cest v Labáku. Když lezl Průduškový komín na Východní roh, objevil vlevo, zdola neviditelnou, horizontální spáru skrytou v převisu Ústecké věže. Pod ním vpravo končila sokolíková spára vedoucí zespu. Projekt byl na světě..

Dne 13. září 1978 s Láďou Černým dodělali Tuláka po hvězdách na Skříň a hned další sobotu se pustili do této cesty. Ferry postupoval spárou doleva (ke konci plazením) a na konci dal uvnitř tutovou smyčku.

Pak na lano navázal prusíky, protože odsud už nebyl možný návrat (dlouhá lana ještě nebyla), ztopořil svoji dvoumetrovou postavu a do převisu zavrtal prvovýstupák. Potom dobral Láďu a vylezl zleva na vrchol. Láďa musel být v ten moment nejméně člověk na světě. Cestu nazvali Apollo (VIIb).

Oba aktéři zamrta – vlevo **Ladislav Černý** (právě se chystá na cestu Big Wall VIIIc), vpravo **František Záběhlík** na běžkách..

V té době to byla velkolepá cesta. Stabilák zatloukl až později Láďa. Není nijak zacementovaný a přesto drží. Nikdy jsem se ale u toho kruhu necítil dobře. Představoval jsem si, jaký to bude let, až se kruh vylomí..

* **Apollo VIIb**. 18.9.1977, František Záběhlík, L. Černý, V. Kočka. Spárou v S stěně k 1.K na římsu a traverz doleva za hranu (hodiny). Sokolíkem a stěnou šikmo doprava a komínem ke 2.K. Rozporem a sokolíkem pod převis a dalším sokolíkem pod střechovitý převis. Po římsce doleva ke 3.K a vlevo převislou stěnou a spárou na plošinu. Žlábkem na vrchol.

Nedávno jsme měli sraz v restauraci Lidový dům (Lidřák) v Želenicích (viz. foto), kde jsme zavzpomínali na již zapomenuté hrdinské činy. Ferry pozdravuje CAO.

Ladislav Černý, já a Ferry Záběhlík. Lidřák 2006..

A proč se píšou v jeho přezdívce Ferry dvě „r“? Podle automobilového konstruktéra Ferryho Porsche.

Známy prvovýstupce z Labáku - **František Ferry Ampér Záběhlík** – autora studie..

Dnes, po 30 letech, už Apollo dávno není žádnou atrakcí, ale kruh nad převisem udivuje pořád. Slaňuje se totiž od něj dolů na dlouhých lanech cesta Sojuz VIIIb.

Na snímku vlevo (z roku 1980) je v cestě Apollo na Ústeckou věž u zmiňovaného kruhu **Petr Horák**. Cesta pokračuje vlevo převislou stěnou a spárou až na plošinu. Z té se leze žlábkem na vrchol..

Foto archiv autora

Některé prvovýstupy Františka Záběhlíka

Bělá

Faražn - Quo vadis VIIIb - 23.8.1979 František Záběhlík (jištěn zdola)
Velká věž - Cesta pozůstalých VIIIb - 27.7.1974 F.Záběhlík (jištěn)

Hřensko

Česneková jehla - Topinková hrana VIIc - František Záběhlík
Pravčický roh - Pirátský koutek 1/VII - 2.7.1978 F.Záběhlík,
P.Laštovička st.
Stará Václavská stěna - Ztracené iluze VIIIb - 21.9.1975 F.Záběhlík,
P.Štěpán

Jetřichovice

Dvojitá věž - Ementálová cesta VII - 20.5.1973 F.Záběhlík, J.Šebek
Dvojitá věž - Varianta VII - 2.7.1973 F.Záběhlík, J.Šlégl
Kostelík - Sobecká cesta VII - 4.6.1978 František Záběhlík
Masiv Hacienda - Ruch velkoměsta VIIIb - 30.5.1976 Miroslav Michlík x
František Záběhlík
Masiv Pevnost - Chlupatá spára VII - 15.5.1976 F.Záběhlík, K.Luxík
Puňta - Ikarův omyl VIIIb - 20.4.1974 František Záběhlík
Sagusova hlava - Cesta dlouhých stínů VIIIc - 10.7.1976 F.Záběhlík,
L.Černý
Šarchán - Sfinga a slon VIIIb - 7.8.1977 F.Záběhlík x V.Kočka
Tetřeví vyhlídka - Samotářská cesta VII - 4.10.1976 František Záběhlík
Věž Pavly - Jetřichovický věšák VII - 8.5.1976 František Záběhlík,
M.Michlík, K.Luxík
Zvíře - Úzká spára VII - 2.10.1974 František Záběhlík (jištěn zdola)

Labské údolí – levý břeh

Čertova Stěna - Cesta za mříže VII - 26.10.1979 František Záběhlík
Hradní Kužel - Prázdninová romance VII - 31.8.1979 F.Záběhlík,
P.Laštovička st.
Indiánka - Existenční vzpoura VIIc - 15.9.1979 F.Záběhlík, J.Hudeček
Malá Skříň - Náhorní cesta 3/VI - 8.9.1976 František Záběhlík,
P.Laštovička st., J.Šlégl, I.Nový
Masiv Gilotina - Gilotina VIIIb - 18.7.1978 F.Záběhlík, P.Laštovička st.
Myslivecká Věž - Varianta VIIIb - 27.10.1979 František Záběhlík
Otec - Melancholické blues VIIIb - 27.9.1977 F.Záběhlík, V.Kočka
Soví Věž - Záludná spára VII - 13.7.1978 F.Záběhlík, P.Laštovička st.
Strážce Mýtiny - Píseň severu VIIIa - 4.11.1978 Zdeněk Weingartl x
Pavel Weingartl x František Záběhlík
Ústecká Věž - * Apollo VIIIb - 18.9.1977 F.Záběhlík, L.Černý, V.Kočka
Zarostlá Věž - Řetězový kolotoč VII - 2.6.1977 František Záběhlík, P.
Laštovička st.

Labské údolí – pravý břeh

Golém - Cesta pro Evu VIIIb - 7.9.1975 František Záběhlík, J.Kříž
Hřebenový kužel - Novorozeně VII - 16.5.1976 F.Záběhlík, K.Luxík
Hřebenový kužel - Trojlístek VIIIb - 19.9.1979 František Záběhlík,
P.Laštovička st., V.Osladil
Klárka - Českolipská cesta VIIIb - 20.7.1978 F.Záběhlík (jištěn zdola)
Masiv Fregata - Galejnická spára VII - 28.6.1976 František Záběhlík,
M.Michlík
Masiv Robinson - Cesta Pátků VII - 7.3.1981 František Záběhlík,
Ladislav Černý, V.Kočka
Růžový pilíř - Bludička Julie VII - 27.9.1979 F.Záběhlík, B.Dařbuján
Růžový pilíř - Nokturno VIIIb - 2.10.1979 F.Záběhlík, P.Laštovička st.
Růžový pilíř - Veverčí promenáda VIIIb - 26.7.1978 František Záběhlík,
M.Cach
Skleněný vrch - Vějíř VIIIb - 16.8.1977 František Záběhlík, K.Skopec
Skříň - Tulák po hvězdách VIIIc - 13.9.1977 L.Černý - F.Záběhlík

Hřensko - Soutěsky

Příšera soutěsky - Pstruhová hrana VII - 28.8.1980 Ladislav Černý x
František Záběhlík
Příšera soutěsky - Trápení malých VIIIb - 10.6.1979 František Záběhlík,
K.Luxík

Srbská Kamenice a Všemily

Nevěrnice - Váhadlo VII - 18.6.1977 František Záběhlík, Z.Kropáček
Sokolská věž - Sokolí cesta VIIIb - 19.6.1975 František Záběhlík
Trojhran - Aprílová cesta VII, (VIIIb) - 2.4.1978 F.Záběhlík, M.Pekař

Vysoká Lípa

1.Ferdinand. věž - Lázeňská spára VII - 9.8.1975 F.Záběhlík, I.Culek.
Ferdinandova jehla - Baletka VII - 13.9.1975 František Záběhlík,
V.Záběhlík.

Některé prvovýstupy Ladislava Černého

Hřensko

Kruché cimbuří - Tupá hrana VII - 26.5.1989 L.Černý, K.Martínek
Jeskyňe Českých bratří - Horizontální pracovník VIIIb - 26.10.1984
Ladislav Černý

Jetřichovice

Kostelík - Jménem republiky VII - 25.7.1980 Ladislav Černý
Velké Žluté cimbuří - Rosný bod VIIIc - 12.6.1976 Ladislav Černý

Labské údolí – levý břeh

Březnová Věž - Průjmová rallye VIIIb - 19.10.1981 Ladislav Černý
Čihadlo - Žebřiny VIIIb - 2.6.1984 Ladislav Černý, M.Pekař, J.Bodlák

Labské údolí - pravý břeh

Golém - Absencova cesta VIIIb - 17.9.1980 Ladislav Černý, F.Záběhlík
Houbařský kámen - Na prstech VII - 3.9.1984 Ladislav Černý
Mlynářská stěna - Centrální spára VIIIb - 14.9.1984 L.Černý, M.Michlík
Masiv Pahorek - Varianta VIIIb - 9.7.1984 Ladislav Černý
Skříň - Hlavou proti zdi 3./VI - 17.4.2003 Vlastimil Peroutka x L.Černý
Skříň - Tulák po hvězdách VIIIc - 13.9.1977 L.Černý x F.Záběhlík
Střípek - SOS VIIIb - 24.5.1980 Ladislav Černý (jištěn zdola)
Stromová věž - Sukovice VIIIb - 17.9.1984 Ladislav Černý
Stromová věž - Zmýlená neplatí VII - 17.9.1984 Ladislav Černý
Toreador - Byčí šije VII (VIIIb) - 31.8.1977 Ladislav Černý, F.Záběhlík
Věž Suché Kamenice - Netopýr IXb - 2.6.1984 L.Černý, M.Pekař
Věž Suché Kamenice - Rodeo VIIIb - 1.9.1977 L.Černý, F.Záběhlík

Hřensko – Soutěsky

Příšera soutěsky - Pstruhová hrana VII - 28.8.1980 Ladislav Černý x
František Záběhlík

Vysoká Lípa

Srbská věž - Jihovýchodní hrana VIIIb - 24.5.1984 L.Černý, M.Michlík

Jachting & astrálové

O čem ten jachting vlastně je..

Jiří Houba Chára
CAO Děčín

Probudilo mě nezvyklé ticho jen s občasným tichým šplouchnutím. Otevřel jsem oči a snažil se pochopit, na co to zírám. Pár centimetrů nade mnou byl strop potažený rezavým kobercem a o něj opřená nějaká černá věc. Ta se nečekaně pohnula a já poznal, že to jsou moje vlastní nohy ve spacáku. Vyděsilo mě to. Proč jsou nahoře, kde to jsem a proč mě tak bolí záda?? Pomalu jsem s obavami vystrčil celou hlavu ven ze spacáku a najednou si uvědomil, že právě vychutnávám první opojné dojmy z jachtingu.

V týdnu mi volal Petr Kučera, jestli nechci o víkendu s ním a Tomášem Melenem na Orlík. Vyzvedávat loď. Řekl jsem, že jo a vůbec netušil, co mě

čeká.

V pátek jsme velkým autem s přívěsem dojeleli na Orlík, Tom potmě zcoulal snad dva kilometry šílenou pěšinou až někam k vodě, nafoukli jsme člun a dopádlovali k jeho jachtě Troll. Naházeli tam své krámy, přivázali jí u břehu a spěchali do vesnice, abychom stihli alespoň jedno pivo.

Restaurace se jmenovala „U Cvrků“ a měli otevřeno. Relativita času udělala své. Najednou byly židle na stolech, my seděli s kytarou u jednoho stolu s majitelem, ten hrál na basovku a pivo točil jeden maník z partičky, která si přisedla k nám. Byly tři ráno..

Vylezl jsem napůl ze spacáku a rozhlédl se po kajutě. My se skutečně vešli všichni tři, včetně bagáže s lezením, do toho nesmírně malého prostůrku. Protáhl jsem si zkroutená záda a v duchu zkonstatoval, že se mi ten jachting začíná líbit..

Když jsme se dali trochu dohromady, vyjeli jsme na motor ze zátoky a s plachtami jeli obhlédnout možná místa na nedělní vyzvedávání. Pak jsme otočili loď proti proudu a pomalu křížovali směr Jickovice, kde je nějaké lezení a navíc by tam měli nějakí horolezci slavit Poslední slanění. Klukům nebylo nejlépe. První zalezl do kajuty Tom a chvíli po něm i Petr. Jen mi několika větami vysvětlil, co dělat a kam jet. Foukalo, byla hrozná zima, přšelo a já zakoušel pocity osamělého mořeplavce.

Do Jickovic jsme dopluli pozdě odpoledne. Zakotvili v zátoce kus od skal, na břehu opekli buřty a konečně se trochu ohřáli u ohně. Do jickovické osvěžovny jsme dorazili potmě, zabrali stůl hned u dveří a přemýšleli, co si po včerejšku dát. Vyhrálo nealkoholické pivo. Tím jsme se pasovali do role naprostých blbců. Hospoda se plnila horolezci, chlast tekla proudem, občas nějaké to brčko a pořád nám někdo vnucoval nejružnější flašky s kořalkou. Tím, že jsme se do pitky nezapojili, jsme působili jako jantaři. Zahrála první kapela z Horažďovic. Docela dobrý neopunk, nebo co. Byl to rachot, ale pak je vystřídal Smutný Karel. Vynikající kapela hrající psychedelie rock a začala neskutečná smršť. Během chvíle se tancovalo na všech stolech, holky odkládaly první svršky a jointy zmlžily sál do šediva. Shodli jsme se, že nic podobného tomuhle slanění jsme ještě neviděli. Ty lidi to uměli rozbalit..

Bylo načase přestat jim kazit promilový průměr. Vyšli jsme ven a se slábnoucími zvuky Smutného Karla za zády se ponořili do chladné noci. Tentokrát jsme se do kajuty

naskládali trochu inteligentněji a spalo se o poznání lépe, kromě toho, že Tom jako správný kapitán musel několikrát kvůli větru převázat loď.

Ráno proplováme přímo pod skalami i kolem jediné věžičky, vystupující přímo z vody, Jeptišky. Skály jsou mokré, navíc fouká silný protivítr, takže lezení si necháme někdy na jaro. Probíjíme se proti větru a vtom už zase vystrkují růžky astrálové.

Abyste rozuměli - jeden nejmenovaný kamarád horolezec tvrdí, že lidi nechlastají alkohol kvůli nějaké fyzické závislosti, ale proto, že nás k tomu nabádají astrální bytosti, které nemají hmotné tělo a pro lidi bez zvláštních schopností jsou neviditelné. Bylo jasné, že v pátek jsme jim krutě podlehli a astrálové si mnuli nehmotné ruce. Celou sobotu nás nechali na pokoji, dokonce nezakročili ani když jsme si v tom opileckém doupěti objednali pito, ale teď, když jsme tak nostalgicky sledovali z paluby okolní nádhernou krajinu, chystající se na zimní spánek, vnikl Petrovi nápad, svařit trochu vína a mně s Tomem zase, že to je přímo báječná myšlenka. Inu astrálové, těm se neubrání nikdo. Ale plavba to byla krásná i v té kose..

Pozdě odpoledne jsme přistáli u jachtklubu, odstrojili loď a vydali se na poslední úsek. Tady nás čekal celkem složitý manévr. Dostat tunovou jachtu na vozejk. Rozdělili jsme si úlohy. Petr se svlečený s vypřaženým vlekem vydal do ledové vody, Tom se pomalu snažil lodí najet nad vlek a já musel ve správný okamžik vyrazit s autem a pomocí lana vlek i s lodí vytáhnout na břeh. Klaplo to na poprvé a nás čekala už jen noční jízda domů.

Za moc pěkný víkend patří můj dík kapitánu a majiteli jachty **Tomovi Melenovi**, výbornému parťákovi a neméně zkušenému jachtaři **Petru Kučerovi** a rovněž početné skupince nehmotných **astrálů**, bez nichž by mé setkání s jachtingem nebylo úplné..

Foto © 2006 Jiří Houba Chára

Bivak na Marmoladě

Tři baby v Dolomitech..

Martina Marmoška Táboříková
CAO Děčín

Let os v září jsme byly 3 baby 16 dní v Dolomitech. O Dolomitech toho už bylo napsáno dost a o zážitky z lezení se s vámi asi dělit nebudu, neb lezec jsem dost mizerný :-)

Chtěla bych se s vámi ale podělit o jeden krásný zážitek z Marmolady, díky kterému si můj parťák Renda rve vlasy a lituje, že nejel taky.

Shodou náhod a okolností jsme se jeden večer sešli v bivaku na Marmoladě s Igorem Kollerem a jeho spolulezcem Ďurim..

Bylo to naprosto fantastické setkání, tak fantastické, jako je Igor sám. Celou noc jsme klábosili o skalách, horách, lezení a o všem, co k tomu patří. S Igorem jsme se shodli na našich nejoblíbenějších místech – Ádr, Tatry, Dolomity.

Poslouchali jsme Igorovo vyprávění z lezeckých výprav, a tak nám to do rána v té zimě docela uteklo. Když jsme se bavili o lezení v Tatrách a o tom, jak moc je mám ráda, zahřála mě u srdce jeho větička „však Tatry sú aj vaše“..

Horská chata Falier. Igor, já, Markéta, Dita a Ďuri

Tímto zdravím Igorka a Ďuriho a těším se na jarní lezení a na podzim na Faliere. Ahoj!

Foto archiv autorky

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Adršpašské skály

Muchnička – Mucholapka VI

22.7.2006

Dalibor Motl

Náhorní stěnou na piliř, překročením přes komín "Botaskové cesty" a na vrchol. (Věžička je ve svahu asi 100 metrů nad Džbánem.)

Kunhuta - Varianta norou V

26.7.2006

Dalibor Motl

Prolézáním mezi balvany z náhorní strany na polici, krátkou náhorní stěnou a stejně jako Normální cesta n.v. (Věž je asi 100 m nad Králem v jeho družině. Byla vylezena v roce 2003 a není v průvodci.)

Baron - Pomsta Pažoutovi III

19.8.2006

Petr Suk, Z.Chadima

Od jihu komínem na balkon k borovici, dalším komínem do mezivěží, překročením a stěnou na vrchol.

Bivak pod Marmoladou – zleva Ďuri, Dita, Markéta, já a Igor

Od té doby se můj horolezecký denník pyšní zápisem od Igora, kde mi děkuje za záchranu života... Ale co že jsme to tam vlastně vyváděli, se radši ani neptejte :-)

Úžasná jižní stěna Marmolady

Labské údolí - levý břeh

Diktátor - Špinavá holka VII

2.12.2006

Petr Laštovička, Pavel Černý, Jiří Chára

Úplně vpravo v údolní stěně kótom kratoučce hrom do police a traverzík doleva. Stěnou přes 7 BH ke kruhu (slačovacímu).

Kulich - Dělicí čára VII

2.12.2006

Pavel Černý, Petr Laštovička

Z terasy středem stěny koutovou, stěnovou a posléze převislou spárou bez kruhů a borháků přímo za nosem.

Hulící salónek (Spodní patro) - Ganja VI

3.12.2006

manželé Laštovičkovi

Vlevo od velkého převisu k 1.BH a koutem na balkón k Pinus silvestris (teď po obřízce). Stěnou přes BH ke 3.BH a tupou hranou přes 4.BH pod převis a šikmo doprava přes 5.BH na velkou terasu. Dále cestou „Krátký kouř“ na vrchol.

Hulící salónek (Spodní patro) - Vodní dýmka VIIb

3.12.2006

Petr Laštovička, jištěn

Nástup jako „Ganja“ a stěnou přes BH doleva na hranu. Tou přes 3 BH zas na tu terasu a třeba „Myxomatózním králikem“ na vrchol - ať si lidi užijí, když to, soudě dle debat na Lezci, chtějí.

Tisá

Cimbuří - Funny Boy VIIIc

2.7.2006

Zdeněk Němec, M.Sýkora

Nalevo od cesty „Bud' a nebo“ v S stěně přímo přes K na vrchol.

Rájec

Libušina stěna - Rozlučka se svobodou VIIIb

14.10.2006

Petr Kouba, Miloslav Hejný

Středem S stěny přes 3 K, později do cesty "Vzhůru do pohádky" a tou n.v.

Dubské skály - Roklice a Loubenský potok

Srazová stěna - Není úniku VII

4.6.2006

Karel Vondrouš, V.Svítek ml.

V pravé části S. boční stěny masivu vzhůru a doprava na hranu k 1. kruhu. Dále na velký balkón a při hraně na vrchol.

Jablonecká stěna - Správná volba VIIIb

4.6.2006

Vladimír Svítek ml., K.Vondrouš, J.Cetel

Středem pravé částí stěny přes 1 kruh na vrchol.

Jablonecká stěna - Cesta tří přátel III

4.6.2006

Vladimír Svítek ml., V.Heininger, K.Vondrouš

Vpravo od cesty Ferda v mraveništi komínem na temeno.

Jablonecká stěna - Varianta osamělého jedince IV

15.6.2006

Václav Heininger, J.Heininger

Komínem Cesty tří přátel do poloviny výšky stěny, zde travers doleva do spáry a tou na temeno.

Dubské skály - Nové Osinalice

Křížová věž - Cesta nevidomých poutníků VIIb

13.6.2006

Zdeněk Němec, R.Libal

Ze severu na polici a přes jemné trhlínky do vodorovného zářezu (hodiny). Dále přes břicho na vrchol.

Novomanželská věž - Oči pro pláč VI

22.6.2006

Roman Libal, H.Libalová

V pravé části západní stěny položeným koutem do hloubení, odtud vpravo ke kruhu a vlevo po hraně na vrchol.

Novomanželská věž - Pánská jízda VIIIc

11.7.2006

Zdeněk Němec, R.Libal, O.Krejza

Od břízy ve skále nevýraznou západní hranou k hodinám (smyce), dále ke K a na vrchol.

Novomanželská věž - Manželčiny taškařice VIIIb

2.8.2006

Roman Libal, O.Krejza

Od břízy ve skále, vpravo od cesty Pánská jízda, přes dvě díry a hodinky (smyce). Středem stěny ke kruhu a na vrchol.

Novomanželská věž - Chlupatý žele IV

27.8.2006

Roman Libal, Z.Lahovský, Z.Lebduška, O.Krejza

V západní stěně, vpravo od bivaku, komínem ke kruhu, od něj nahoru přes hodiny a na vrchol.

Novomanželská věž - Gydapa VII

14.09.2006

Olda Krejza, R.Libal, J.Šíma

Jihovýchodní hranou ke kruhu a odtud přes břicho na vrchol.

Dubské skály – Rač

Podzámčí (M) - Pravé pokušení VIIIb

19.7.2006

Zdeněk Němec, M.Minařík, Z.Hubka, R.Libal

Cestou Skotské stříky k 1.K a 2.K. Odtud sokolíkem vpravo na hranu k 3.K, a přímo na temeno.

Kotlová stěna - Gynekologická prohlídka zdarma IX

4.9.2006 Zdeněk Němec (jištěn)

Zcela vlevo v S stěně sokolíkem k 1.K a na polici, převislou stěnou přes 2.K a 3.K přímo na vrchol.

Dubské skály - Skály u Dražejova a Nedvězí

Makovička - Deflorace VI

10.8.2006

Pavel Bechyně, Pavel Henke

V pravé části V stěnky pod sláněním do trhlínky a tou na vrchol.

Makovička - Klitoris VII

10.8.2006

Pavel Henke, Pavel Bechyně

V pravé části J stěnky přes polici na vrchol.

Makovička - Erekcce VIIIc

10.8.2006

Pavel Henke

Západním převisem přímo do sokola a na vrchol.

Dubské skály - Skály v Kokořínském dole

Hlučovská věž - Informační šum VII

12.9.2006

Pavel Henke, Pavel Bechyně

Středem SV stěny přes kruh na vrchol.

Hlučovská věž - Houbařská mánie VIIIb

12.9.2006

Pavel Henke x Pavel Bechyně

V pravé části JZ stěny šikmo vlevo stěnou přes hodiny na Z hranu a tou přes kruh na vrchol.

Hlučovská věž - Enemy Territory VIIIc

12.9.2006

Pavel Henke

Uprostřed údolní stěny přes převis (hodiny) a stěnou přes 2 kruhy n.v.

Tramská věž - Kotlíkářská bramboračka IV

12.9.2006

Pavel Henke, Pavel Bechyně

Uprostřed J stěny, stěnou a spárou na vrchol.

Tokáň

Čiči - Imrvere IXb

18.9.2006

Pavel Henke

Západní hranou přes kruh na vrchol.

Děvínské polesí – Hamr na jezeře

Široký kámen - Hlíňák VIIIb

9.9.2006

Pavel Bechyně, Jana Řezníková, Pavel Henke, Radek Mikuláš
Vlevo od cesty „Ještědské panorama“ spárou přes 2 kruhy na lávku. Plazením doprava a spárou přes 3. a 4. kruh na vrchol.

Skály u Vaňova

Bandstein - Elbeblick VIIIc-IXa

10.4.2004

Falk Heinicke, A.Riemer

Středem východní stěny přes 7 BH na vrchol.

Skály u Velké Veleně

Malá Veleňská věž - Přes výlom IV

16.11.2006

Jiří Chára

Mezi cestami Tysiac Kotletow a Realization přes ulomený chyt na vrchol.

Jizerské hory – Rudofov

Utečenec - Levá údolní hrana 6-

18.7.2006

Petr Hartig

Nástup za krystaly při levé údolní hraně, dynamicky do vodorovné spáry a jako cesta Dezerce na vrchol.

Lužické hory – skály u Jitřavy

Dolní Liščí kámen - Z prdele klika VI

11.9.2006

Pavel Henke x Pavel Bechyně

V levé části náhorní stěny z balvanu stěnou přes kruh. (Osazena schránka a tyčka.)

Dolní Liščí kámen - Jádru pudla IX

11.9.2006

Pavel Henke

Úplně vlevo v údolní stěně převisem (1. kruh) a stěnou ke 2. kruhu. Dále stěnou přes 3. kruh a „St. cestou“ na vrchol.

Odlehlé skály

Houba - Údolní variant 6-

22.7.2006

Petr Hartig

Nástup středem údolní stěny, 2 metry vzhůru stěnou do spáry, tou traverz po rukách 2 metry vlevo, dále vzhůru přes oblouk hranu a výšvih do NC. NC na vrchol.

STŘÍPKY..

Bandstein a Strážce Vaňova

V roce 1994 ho Karel Bělina vyhrabal z horolezeckého zapomnění a po mnoha měsících „prvovýstupářské nádeničiny“ ho vrátil zpět do užívání. Vyčištěný od volných kamenů, vyřezaný z křovin a kopřiv, s vyměněnými kruhy a borháký, s novými cestami. Tak dva roky se zde intenzivně lezlo, pak zájem začal zase upadat. Přeci jenom se pod nástup autem nikdo nedostane.

Dnes, po více jak deseti letech, si Bandstein vzala příroda zpět. V létě obě věže ani nevidíte a dostat se k nim, představuje drásání se neproniknutelnou houštinou.

Vrchol Strážce připomíná lesní školku a v cestách už opět kořeny vyrobily plno nebezpečných lokrů. Cesty Kozkův šprým 5 a Spartakiádní direktisima 6 krátce, ale trefně charakterizoval ve vrcholové knížce jeden Kanaďan: „Really Shit.“

K doporučení zůstává za současného stavu parádní Východní stěna 6, klasika Stará cesta 4 nebo novinka od Falka Heinickeho Elbeblick s pískovcovou klasifikací VIIIc-IXa..

Strážce Vaňova & Bandstein – podzim 2006

Foto © 2006 Sponge

Kostelíček před spadnutím?

Štíhlá věžička Kostelíček v Tisé působí dojmem, že každou chvíli spadne. Hodně lezců, kteří ji vylezli, mělo pocit, jakoby se hýbala. V roce 1981 říkali horolezci totéž o Neuberově věži – mohutné skalní jehle u Bürschlických stěn. V listopadu téhož roku se zřítíla. Z geomorfologického pohledu Kostelíčku zbývá jistě již jen několik „okamžiků“ života; jak dlouho tu bude z pohledu lidského těžkou soudit. Každopádně odvážlivců, kteří lezou na její vrchol, ubývá.

Tuto fotografii (dole) nám poslal **Jiří Petrín Petřík** a napsal:

„Tuhle jsem lezl v Tisé na Kostelíček a ve vrcholovce jsem našel CAO News!“

Že by čtení na dobrou noc??

Jiří Petřík na vrcholu Kostelíčka. Podzim 2006

Foto © archiv J.P.

Zima a pískovec

I když pískovcové lezení asociuje u většiny z nás spíše horké léto, sluníčko, triko a krátké rukávy, nemusí ani zima nutně znamenat konec lezení na písku. Je-li pískovec dostatečně suchý, nevádí sníh ani mráz. Pro lezení nejtěžších cest je navíc právě v zimě to pravé ideální tření. To vám potvrdí každý boulderista.

Podíváte-li se do průvodce zjistíte, že zimní lezení na pískovcích má kupodivu dlouhou tradici. Dlouhou stejně, jako je jeho vlastní historie. Tady je několik důkazů:

První sportovní výstup na masiv v Sasku, severovýchodní stěnou Liliensteinu, uskutečnili na Silvestra roku 1894 **Oscar Schuster** a **Fritz Meurer**.

V roce 1895 provedlo družstvo ve složení **Friedrich Meurer**, **Oscar Schuster** a **Weigand** první výstup na Falkenstein cestou „Turnerweg“ v zimních podmínkách - 29. prosince.

3.12.1905 vylezli **Oliver Perry-Smith**, **Artur Hoyer** a **Emil Kopprasch** prvovýstup na bielatalský Schiefer Turm (Alter Weg VI).

Tutéž zimu, o pár dní později, 12.12.1905 skočil **Oliver Perry-Smith** vůbec první přeskok 3. stupně během prvovýstupu Alter Weg IV na Verlonerer Turm.

V zimě v pískovcových skalách zahynul známý prvovýstupce **Paul Löschner**. Stalo se 3. ledna 1909 při pádu kamení na „Kachnách“ v Rathenu..

II. Příměstský noční orientační běh

Lesná dne 16.11.2006

David Nehasil a **Pavel Dikoš** připravili pro zájemce o noční OB hodně zajímavý závod - trať dlouhá cca 3500 m měla 17 kontrol a běžela se na katastrálních mapách Kamenička I. a II. Ty byly navíc umístěny v terénu a k první z nich navedla zvětšenina turistické mapy Českého středohoří. Tmu a podmáčený terén vylepšovala ještě místy neprostupná mlha - prostě lahůdka...

Výsledky II. příměstského nočního orientačního běhu

Muži:

1. **Martin Horák** (Reaktor Děčín) – 47:04
2. **Vladislav Nehasil** (HO Boletice) – 52:19
3. **František Kvíz** (Florbal Děčín) – 64:19
4. **František Rychnovský** (Rekl.studio) – 67:52
5. **Jiří Chára** (CAO Děčín) – 71:10
6. **Marian Kurus** (O2 Děčín) – 76:05
7. **Josef Vlk** (KOB Děčín) – 77:55
8. **Petr Štěpán** (ASK Děčín) – 86:31
9. **Jan Jordák** (CAO Děčín) – 87:40
10. **Jaroslav Uher** (HK Děčín) – 131:47
11. **Luboš Příbyl** (KB Jílové) - /-10 kontrol/
12. **Jaroslav Semík** (Reaktor Děčín) - /-14 kontrol/
13. **Ladislav Bimon** (Florbal Děčín) - /-14 kontrol/

Ženy:

1. **Beatrice Patzeltová** (KOB Děčín) – 67:40

Družstva:

1. **Ivan Stibal + Alena Stibalová** (KOB Děčín) – 58:03
2. **Věra Stibalová + Pavla Stibalová** (KOB Děčín) – 64:21
3. **Petr Vlček st. + Jindra Vlčková** (KOB Děčín) – 75:40
4. **Pavel Bulva + Kairat Rakhmetov** (ASK Dc + Kazachstán) – 92:12
5. **Zuzana Nehasilová + Jan Handlíř** (KOB + ASK Děčín) – 108:12
6. **Adam Příbyl + Lada Nebeská** (KB Jílové) - /-1 kontrola/
7. **Vilém Patzelt + Lukáš Sedláček** (KOB Děčín) - /-1 kontrola/
8. **Igor Galus + Lucie Zimolová** (Alternátor DC) – neodevzdali průkaz

Nejlepší muži a žena: **Vladislav Nehasil** (HO Boletice), **Martin Horák** (Reaktor Děčín), **František Kvíz** (Florbal Děčín) a **Beatrice Patzeltová** (KOB Děčín)

První dvě místa obsadila rodina **Stibalova**: **Alena** s **Ivanem** a **Pavla** s **Věrou** (všichni z KOB Děčín)

Hlavní organizátoři: **Pavel Dikoš**, **David Nehasil** (stavitelé a časoměřiči) a **Ilona Škálková** s **Jiřinou Čemanovou** (ceny a diplomy)

Foto © 2006 Jiří Chára

Lezení v Japonsku

Po delší době se ozval **Filip Zahradník**:

„Cao do CAO! Děkuji za krásný časopis CAO News, pokaždé čtený s chutí. Best of the best. Právě sepisuji článek o lezení v Japonsku, čekej ho každou chvíli. Zatím posílám pár foteček z Portlandu, South Coast, United Kingdom. Mějte se fajn a hore zdar! Felipe del Sur..“

Klapne-li vše, máme se na co těšit..

Portland, South Coast, United Kingdom. Vlevo leze **Filip Zahradník**, vpravo jeho žena **Yoko**..

Foto © archiv **Filipa Zahradníka**

Nepálská návštěva ve Svojkově

Jakub "Miki" Měkota z Nového Boru narazil při svých toulkách po Svojkovských skalách (říká jim něžně „Slavíčkovský bábovičky“) na zajímavý zápis v jedné vrcholové knize. Podle všeho vzal **Josef Ryba Rybička** na rodný píseček přítele **Ram Bhakta Gurungu** z Nepálu. Gurungu zde lezl poprvé a zjevně se mu zdejší bábovičky zalíbily.

Zápis, psaný v nepálské, překládat nebudeme. Necht' si své znalosti tohoto jazyka procvičit každý sám..

Foto © **Jakub "Miki" Měkota**, <http://miki.realmind.org>

Jistoty, které přetrvávají – Hubertus

Do příštího čísla pro nás **Jiří Petřík** připravil malé nahlédnutí do historie jedné horolezecké hospůdky – Restaurant(race) & Café „Hubertus“ v Dolním Žlebu...

Restaurant(race) & Café „Hubertus“. Kdyby tak mohl vyprávět..

Foto © 2005 **Sponge**

Šedesátka Petra Zippicha Štěpána

Oslava Zippichovo šedesátin proběhla v tichosti (skoro a  v tajnosti) na jeho chatě pod Hlavaticí na Hruboskalsku. Pozvan ch nebylo zrovna m lo, přesto se nenašel nikdo, kdo by nám ostatním poreferoval, jak  to bylo, či se pod lil o nějakou tu fotku z oslavy. Nic neposlal ani sám oslavenec..

Nakonec se pár obrázků podařilo získat až přes Pavla Horn ka (díky!). Tady jsou:

Petr Štěpán (v modr m) přijímá gratulace p atel ke svým šedesátinám..

Petr vstoupil do CAO D  in a hned se zapojil do klubového dění s plnou vervou. Psal články do CAO News, uspo adal zimní výcvik na Vrabinci, podílel se na několika zájezdech do Alp, spolupo adal oblíbenou Vánoční m i pro horolezce, z u astnil se natáčení filmu Horsk  koza, více než aktivn  lezl p ev zn  ve dvojce s Jardou Uhrem, připravoval zatím nerealizovan  velkofilm B l  oblaka, a tak dále, a tak dále.

V Labsk m  dol  m  několik prvovýstupů, ale podílel se i na několika pěkných prvov stupech v Alpách. Tam byl jeho  ast m par  kem tragicky zesnul  **Již S mid**.

Před několika lety zavál Štěpána osud do Prahy. Jeho lezeck  aktivity utichly, jako by byly v zan  na blízkost kaňonu Labe a v mati ce stov zat  nedokázaly najít dostatek motivace či sil.

Poslední dobou se zase častěji vyskytuje na d  insku a je jist , že i v šedesáti letech m  stále dostatek elánu. Zakotv -li tu natrvalo, třeba mu labsk  údolí opět navrátí i tu potřebnou chuť do lezení..

Petr Štěpán (v b l  čepici) během horolezeck  vánoční m e v Jeskyni  esk ch bratrů ve Hřensku...

Dodate n  Ti přejeme k pěknému jubileu pevn  zdrav  a stále tolik  ivotn  sily, jako doposud!

Již Houba  h ra, CAO D  in

HOKET - poslední slanění

Tak jako každý rok, tak ani tento nebyl výjimkou. Dne 28. října 2006 se náš oddíl sešel, aby symbolicky ukončil lezeckou sezónu.

Poslední slanění se konalo na Drábkách, kde jsme vylezli nádhernou šestkovou hranu, pokochali se výhledem do kraje a následně slanili.

V místní hospůdce Pod hrady v Olšině, jsme jako každoročně vyhlásili nejlepšího lezce roku. Letos se jím stal **Viktor Fíky Adamec**.

Poté následovala tombola, další radovánky a nejrůznější úkoly, které jsme za doprovodu hudby s nadšením bez odmlouvání a často za doprovodu krkolomných pádů plnili.

Druhý den jsme se po poledni rozjeli do domovů dospat probdělou noc.

Pavel Kýsa Bechyně, HOKET Praha

Geocaching HO Doprava Děčín

Netradiční formu posledního slanění připravil pro své oddílové kolegy **Rostislav Sedliský**. Místo tradičního lezení a slaňování módní multicaching, který účastníky dovedl přes mnohá příjemná překvapení až na chatu **Jirky Kašáka** ve Žlebu, kde bylo nachystané občerstvení a mnoho parádních filmů převážně z lezení a létání. Největší nadšení sklídl film o nedávném stém výročí Jeptišky v Labském údolí.

Komu pojmy jako geocaching, multi cache apod. nic neříkají, odkazujeme na následující stránky: geocaching.com a geocaching.cz.

Janovice v Podještědí

Spíše jako místo na pěkný rodinný výlet, nežli tip na lezecký cíl, nabízí malebný kout Lužických hor s dvěma regulárními věžemi a zbytkem srandovních věžiček poblíž Janovic v Podještědí.

Ani nebudete chtít věřit, že ta červená skalka, stěží vyšší jak vy, je podle průvodce Jižní a Severní Železná věž. Při lezení si neodložíte ani batoh, natož aby vás napadlo brát si lezečky.

Vlevo pěkná Panenská (Janovická) věž, vpravo Jižní Železná věž, pro srovnání s **Tomášem Hrabáněm** v popředí. To je macek! (Ta věž..)

Kousek odsud se nachází Janovická poustevna. Ty si po zrušení klášterů Josefem II. ve zdejších skalách vybudovali dva dominikáni z Jablonného. Thomas a Valerián zde vyučovali děti náboženství, sbírali byliny a léčili nemocné.

Foto © 2006 Sponge

Nejlepší výkony HK Uherské Hradiště

Nejtěžší cesty v roce 2006 přelezli **Marek Zavřel** (9+/10-), **Michal Rožek** (9+/10-), **Vladimír Wolf** (9/9+) a **Břetislav Lebloch** (9-). Další drtič těžkých cest, **Jara Blatný**, byl mimo hru kvůli vleklému zranění. I tak to rozhodně nebyla špatná sezóna. Gratulujeme!

Běh na Chlum

19. listopadu 2006 uspořádal Klub biatlonu Jílové a Konkordia Děčín XII. ročník běhu na Chlum. Mezi běžci se neztratili ani horolezci. V kategorii mužů do 39 let skončil **Milan Šafařík** z CAO Děčín na 8. místě časem 32:08 a v kategorii do 49 let doběhl **Kairat Rakhmetov** (MBHO) časem 41:18 na 6. místě. V ženách kralovala **Ilona Škállová** (CAO Děčín, 38:19), třetí doběhla **Zuzana Nehasilová** z HO Boletice (44:03).

Sněžník jede

Loni byl na nové cesty bohatý Rájec, letos jeho pozici převzal Děčínský Sněžník. Po tom, co došlo k vyjasnění a uklidnění vztahů mezi lezci a boulderisty, začaly na Sněžníku vznikat jak nové bouldery, tak mnoho pěkných klasických cest na masivu.

Nejaktivnějšími lezci byli **Daniel Hözl**, **O. Volák**, **Iva Kubešová**, **Filip Křivinka**, **Jiří Rosol**, **C. Suchý** a další.

Nejvíce cest se urodilo v létě (červenec – září), u některých není zatím známé autorství, ale dá se předpokládat, že tyto cesty budou od **Karla Běliny** a spol., nebo **Františka Žida** a spol.

Většina cest je dobře zajištěná a patří k lehčím, ale najdou se i obtížné – například Kristusky Ivíka VIIc (Francouzský Parčík, 27.7.2006, D.Hözl, J.Rosol, I.Kubešová) nebo Lovci Lebek VIIc (Stolová věž, 29.7.2006, D.Hözl, I.Kubešová).

Sněžník nabízí velice kvalitní pevný pískovec v nádherném koutu přírody..

MIKULÁŠSKÝ NOB 1.12.2006

CELKOVÉ VÝSLEDKY

1. Nehasil David	53:49
2. Nehasil Vláďa	62:51
3. Gálus Igor	68:08
4. Vlk Josef	69:38
5. Vlčkoví Petr+Jindra	70:03
6. Suchý Martin	70:14
7. Kurus Marian	70:15
8. Duben Jiří ml.+st.	71:14
9. Kvíz Franta	72:07
10. Rychnovský Franta	73:14
11. Štěpán Petr	75:05
12. Koloreň Pavel ml..	78:10
13. Burda Michal	80:13
14. Patzeltová Bea	81:54
15. Chára Jirka	83:36
16. Kairat Rachmetov + Honza Handlř	83:50
17. Koloreň Pavel st.	83:59
18. Horák Martin	85:28
19. Nehasilová Zuzka	88:56
20. Stibalovi Pavla+Věra	91:11
21. Dubnová Kačka + Burdová Adéla	101:57
22. Semík Jaroslav	108:10
23. Uher Jaroslav	113:13
24. Bimon Ladislav	136:42

Trať měřila cca 4 km, 12 kontrol. Byla použita mapa pro OB Vřesová dolina (1987) a mapa Planina (2001). Start a cíl v myslivecké hospodě „U Lexů“. Připravil **Ivan Stibal**.

Poslední slanění CAO Děčín

2. – 3. prosince 2006

Bylo celkem pěkně a sucho. Pavel Zip Horník si dal na rozlezení **Papírový měsíc** XIIa od Rosti Štefánka. Jestli to dolezl až na vrchol nevíme. Každý spěchal dále do skal...

Pítrs Laštovička, Pavel Černý a Jirka Chára se věnovali jedné **Špinavé holce**. Tuto Sodomu Gomoru vyfotil Jirka Kudrnáč..

Následoval **JUMP!** na Pivní kámen (tedy jen někteří, vid' Marmoško?), skupinový sex, eh, chci říci foto a symbolické poslední slanění..

Nebylo proč otálet. Předseda nám letos odpustil slavnostní projev, a tak se muzikanti rovnou chopili všelijakých nástrojů a začala hudební produkce, která měla skončit až příští den za rozbřesku...

Kdo nehrál na kytaru alespoň zpíval či preludoval na fujaru..

Sál se roztančil v divokých rytmech rock and rollu..

Pak přesun na horolezeckou chatu v Dolním Žlebu, kde vypuklo horolezecké veselí. Navštívit nás přišla řada známých a dobrých kamarádů z široka i daleka. K dispozici byl výborný gulášek, tři sudy skvělého Gambrinusu a blíže neurčený počet lahví špiritusu...

Po tanci došlo na tulení.. Jako bezkonkurenční jednička v tomto oboru se ukázala být **Jitka Vrtule Červená..**

Co se dělo v růžovém salónku agentury neuvádějí.

Sobota se přehoupla do druhého dne..

Mnozí si až tehdy všimli půvabné dívčiny po boku **Petra Kučery**. A mnozí ani nevěděli, že je to **Soňa Brunnová** z našeho klubu. Tak velikým klubem už jsme :o)

František Kolář na Manaslu

2. října letošního roku vystoupil společně se **Zuzanou Hofmannovou** na vrchol Manaslu 8163 m **František Kolář** z Horoklubu Chomutov. Výstup uskutečnili Japonskou cestou alpským stylem bez budování postupových táborů, kyslíku a dokonce bez běžného zabezpečení v základním táboře (kuchaře, stanů od místních agentur, šerpů atd.). Den poté, 3.10.2006, vrcholu dosáhl ještě **Pavel Matoušek**.

Nová lezecká stěna ve městě Stříbro

Dne 23.9.2006 byla v areálu Domu dětí a mládeže města Stříbra slavnostně odhalena horolezecká stěna. Při jejím otevření se konaly závody dětí v rychlolezení. Děti byly úžasny, lezly s opravdovou vášní a zaujatostí. Bylo na co se koukat.

Horolezeckou stěnu postavili horolezci z oddílu Skoba ve svém letním volnu společně s **Rostislavem Štefánkem**. Postavení horolezecké stěny vyšlo na 296.000,- Kč.

Na celém díle se podíleli sponzoři: **Rostislav Štefánek, Mladé nápady pro Český Západ a město Stříbro**.

Pavel Bechyně & Jana Řezníková

Jubilea v měsíci prosinci

Kulaté 30. narozeniny oslaví **Lenka Cestrová** a **Petr Pichin Jícha**, oba z CAO Děčín.

At' máte vždycky mladé srdce, hodně přátel, žádné vrásky!

Redakce CNs

Tou dobou se dalo získat mnoho velice neobvyklých snímků..

Naštěstí došlo pivo i v posledním sudu, zazvonil zvonec a posledního slanění byl **KONEC..**

Takže už jen krátce. Sešlo se nás asi 50 lidí z 8 lezeckých klubů. Za to, že vše klaplo, tak jak mělo, se sluší poděkovat.

Poděkování si zaslouží zejména:

Honza Bílek, Josef Hozák a Jarda Uher za zapůjčení chaty. **Jan Švihnos, Zdeněk Vaishar, Jiří Kudrnáč a Pavel Černý** za zajištění, dopravu a naštipání dřeva.

Pavel Horník za zajištění piva a pípy.

Jitka Červená za zajištění pikantního guláše.

Pavlové Naštický a **Horník** za výbornou hudbu.

Všichni **milí hosté** za vítané zpestření společenské akce.

Všichni **zúčastnění** za kamarádské chování a pěkný večer.

A **pán Bůh**, že nám dal přežít další slanění bez újmy na zdraví..

Účastníci Posledního slanění CAO Děčín v roce 2006:

Jan Bílek, HK Děčín; **Soňa Brunnová**, CAO Děčín; **Michal Burda**, HO Doprava Děčín; **Simona Burdová**, HK Děčín; **Mírek Černý**; **Pavel Černý**, CAO Děčín; **Jitka Červená**, CAO Děčín; **Jaroslav Dunovský**, CAO Děčín; **Lucka Luciferka Fischerová**, Horoklub Chomutov; **Daniel Hözl**, CAO Děčín; **Pavel Horník**, CAO Děčín; **Josef Hozák**, HK Děčín; **Táňa Hrabáňová**, CAO Děčín; **Tomáš Hrabáň**, CAO Děčín; **Jiří Chára**, CAO Děčín; **Petr Jícha**, CAO Děčín; **Jan Jordák**, CAO Děčín; **Pavla Koukolíčková**; **Ivana Kubešová**, CAO Děčín; **Petr Kučera**, CAO Děčín; **Jiří Kudrnáč**, CAO Děčín; **Jarda Kuchta**, CAO Děčín; **Zdeňka Myšíková**, CAO Děčín; **Milan Myšík**, HO Bělá; **Pavel Naštický**, CAO Děčín; **Petra Naštická**, CAO Děčín; **David Nehasil**, HO Boletice; **Adriana Opatová**, Děčín; **Anička Petáková**, Praha; **Anička Petáková ml.**; **Jiří Rezek**, Praha; **Pavel Rýva**, HO Dolní Žleb; **Jindřiška Řeháková**, CAO Děčín; **Tereza Řeháková**, CAO Děčín; **Petra Straussová**, Děčín; **Jindřich Strauss**, Lokomotiva Děčín; **Libor Svoboda**, CAO Děčín; **Milan Šafařík**, CAO Děčín; **David Šedivý**, CAO Děčín; **Ilona Škállová**, CAO Děčín; **Jana Štrajtová**, HO Doprava Děčín; **Petr Štěpán**, CAO Děčín; **Jiří Šťastný**, Horoklub Chomutov; **Jan Švihnos**, CAO Děčín; **Martina Táboříková**, CAO Děčín; **Jaroslav Uher**, HK Děčín; **Lucka Urxová**, CAO Děčín; **Zdeněk Vaishar**, CAO Děčín; **Roman Vodička**, CAO Děčín a jiní..

Foto © 2006 *Sponge*

Nu, a ještě něco pro **Jonáše :o)**

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

PROSINEC 2006

- 4.12. **Libor Rebel Hroza**, Děčín
- 4.12. **Michal Mareš**, CAO Děčín
- 7.12. **Milan Šáfa Šafařík**, CAO Děčín
- 10.12. **Lenka Cestrová**, CAO Děčín
- 11.12. **Vlastimil Domes**, CAO Děčín
- 13.12. **Jiřina Mišítková**, CAO Děčín
- 14.12. **Ladislav Ryska**, čestný člen ČHS
- 17.12. **Michal Karel Železný**, Děčín
- 19.12. **Jindřich Švihnos**, Benešov n/Pl
- 23.12. **Táňa Tanita Hrabáňová**, CAO Děčín
- 26.12. **Petr Píchin Jícha**, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme..

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 24.12. **Štědrodopolední Ptačí stěny**, na lyžích, kolech, pěšky nebo vozem v 10 hod k Ptačím stěnám u Bukové hory, výstup na věže, zdobení stromku pro zvěř, horký punč...
- 26.12. **Vánoční Bořeň**, 17.ročník. Vlakem ráno v 8,04 (R 688) z Děčína do Bíliny, pěšky na Bořeň, lezení, výstup na vrchol odpoledne posezení v restauraci v Kyselce s cestovním vánočním stromkem a malými dárky...
- 26.12. **Vánoční běh na Sněžník**, 32. ročník, DC běžecký pohár, trať 24,5 km, atletický stadion SK Děčín, start v 10:00 hod, kontakt Josef Vlk, tel.412528544, www.bezeckypohar.wz.cz
- 28.12. **Vyjížďka na kolech do Německa**, kontakt Jaroslav Uher, tel. 732704808, jaroslav.uher@seznam.cz
- 29.12. **Poslední noční OB**, měřený trénink v okolí Děčína, kontakt Vláďa Prcek Nehasil tel.603893389, vnehasil@volny.cz
- 31.12. **Silvestrovský běh (8km)**, závod na lyžích – klasika, místo konání Polevsko, kontakt Honza Šmíd, tel. 604375303
- 1.1. **Boje o „Horám zdar!“**, krátké výjezdy do různých lezeckých oblastí, podle počasí turistika nebo i lezení...
- 6.1. **Lužická „30“**, závod na lyžích – klasika, Polevsko, kontakt Honza Šmíd, tel.604375303, muži 30km, ženy 10km
- 14.1. **Jizerská „50“**, závod na lyžích – klasická i volná technika, místo konání Bedřichov v Jizerských horách, kontakt Honza Šmíd tel. 604375303, www.jiz50.cz
- 20.1. **Zlatá lyže Lužických hor**, závod v běhu na lyžích – klasika, místo konání Polevsko, kontakt Honza Šmíd, tel. 604375303
- 28.1. **Krušnohorská „30“**, závod v běhu na lyžích – klasika, Nové město v Krušných horách, kontakt www.lkslovan.cz

V příštím čísle CAO News

Nahlédneme na první boje o Horám zdary!
S Jardou Sineckým polezeme největší stěnou Katalánska
Pavčina Vitáková vylíčí různá nebezpečí na Rabštejně
Petríní a krátká historie restaurace Hubertus
Nebudou chybět pravidelné rubriky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 10.1.2007!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- **Lukáš Chalupecký** odletěl létat do teplých krajin..
- **Valná hromada HO Bořeň**, která proběhla 8.12.2006 v restauraci „Lesní kavárna“ v Bílině měla na programu činnost oddílu pro další léta..
- Komu se už stýská po ledu a sněhu, může si o něm alespoň přečíst pěkné články v nové **MONTANĚ**. Krom toho slušná porce dalšího zajímavého čtení a jako třešinka na dortu rozhovor se **Sylvou Kysilkovou**.
- Ve stejném termínu, jako CAO Děčín, pořádal **Poslední slanění i HO Tisá**. Krom toho slaví 10 let výročí oddílu!
- **Kropáčkovy žbrďoly** Kobka a Kupka na levém břehu Labe mají několik nových cest. Něco udělal **Pavel Pavouk Černý**, něco **Pitrs Laštovička** a zbytek čačtí sasští lezci. Hlásí agentury :o)
- **HK Varnsdorf** pořádal v sobotu 2.12.2006 oblíbený extrémní **běh Ještěd – Varnsdorf**. Zatím nemáme žádné zprávy, jak se účastníkům na tvrdé trase dařilo..

Slovo závěrem..

Pro CAO News končí již osmý ročník života, toto číslo bylo 89 v pořadí. Jako každý rok i letos bych chtěl poděkovat všem těm, kteří si najdou čas, aby napsali o svých všedních i nevšedních zážitcích na horách, skalách, kole, cestách..

Veliké díky, zachovejte nám přízeň a až budete balit lezecký kletr, třeba na novoroční výstup, nezapomeňte přibalit i reportérský zápisník...

Veselé vánoce a šťastný Nový rok 2007!

Přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 3. LEDNA 2007
V RESTAURACI NA KOCANDĚ OD 18 HODIN...

NA PROGRAMU BUDE:

VYHODNOCENÍ ROKU 2006 A JINÉ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!